

Lieve oudjes, vrienden en familie,

Dinsdagavond werden de frietjes gretig verorberd en de curryworsten geïnhaleerd ter voorbereiding van pleinspelen die onze stijve spieren nog eens op de proef stelden. Katten, muizen, vlaggenstokken en pang prang konden niet ontbreken op het grasveld in de glorie van de avondzon. De groene knieën werden afgespoeld om zo snel in ons warme nestje te kruipen, met uitzondering van de anciens.

De oudsten mochten hun kapotte rug nog eens rechten en werden met een heftige autoriteit gekidnapt in het louche Maaseik. Op een maïsveld waar geen kat komt en de WhatsApp-buurtpreventie voor gecontacteerd zou worden, werden we gedropt met het doel zo efficiënt mogelijk terug te marcheren naar het kampterrein. Efficiënt was het zeker niet, maar met genoeg stappen op de teller voor de hele week kropen we toch nog juist het terrein op voor de ochtendzon.

Woensdagochtend tsjilpten de vogeltjes al vroeg om onze dag opnieuw in te zetten met een stevige gasttraining. Dankzij Rick Peeters stofften we onze *drop-ippōn* seoi nage af en leerden we wurgende situaties van juji jime niet te onderschatten.

Met wraps achter de kiezen was het tijd voor het gigacoole en superplezante spel van niemand minder dan de drie kapiteins op het kamp. Na drugs enkele dagen geleden gemaakt te hebben, was het nu tijd om deze door te verkopen voor zoveel mogelijk poen. Rekening houdend met misleidende dealers die zout in plaats van suiker verkochten, of tijm in plaats van basilicum, werden zakjes inventief voorbij de douane gesmokkeld in sokken, broeken of erger.

Hoewel sommigen al lekkere snoepjes in bloem mochten appreciëren, is het nu tijd voor frikandellen in zeer geliefde krieken!

Tanti saluti van de Pizzatijgers (met één Jonathan deze keer),

Raf, Tijn, Gust, Miley, Jonathan en Seppe